

Àngels i feres

Dij, 19/02/2015 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Sempre al primer diumenge de quaresma es llegeix a l'evangeli el relat de les temptacions de Jesús. Enguany pertoca llegir el text de Marc, un text breu, que es caracteritza sobretot perquè no desenvolupa el contingut de les temptacions, tal com ho fan Mateu i LLuc.

Tot i la seva brevetat, el text presenta una estructura molt precisa, determinada per l'ús de la conjunció "i" ("kai" en grec), que no totes les traduccions respecten. Així s'observen tres moments: 1) L'expulsió per l'Esperit al desert; 2) estada i temptació; 3) menció de les feres i els àngels. El terme "immediatament" vol senyalar la continuïtat respecte l'escena del baptisme i que no queda espai entre l'una i l'altre. La temptació adquireix així el to de pol oposat al baptisme, la davallada de l'Esperit i la veu del cel.

Crida l'atenció l'ús del verb "expulsà" (ekballein, en grec), que és el mateix verb que la traducció dels LXX usen en descriure l'expulsió d'Adam i Eva del paradís. L'Esperit expulsa Jesús del Jordà, allí Jesús havia experimentat la placidesa de la seva possessió. L'Esperit, a fi de no deixar-lo a perpetuïtat en aquesta situació paradisiàca, el fa fora cap al desert. Serà en aquest lloc, en ser temptat, on haurà de posar a prova l'eficàcia del do de l'Esperit, que li ha estat atorgat.

Expulsats del paradís, Adam i Eva inicien un recorregut per la terra inhòspita, començament d'una història que, passant per Abraham i Moisès, gràcies al zoom enfocador dels textos bíblics, anirà a parar a la història/experiència d'Israel, que ha de superar en el desert la temptació de ser infidel al seu Déu. Els quaranta dies de que parla Marc, apunten a que Jesús reviu l'experiència de temptació d'Israel en el desert.

La temptació pot ser entesa no com un fet puntual, sinó com una temptació que dura tot el temps que Jesús està en el desert. Amb això s'anticipa el que s'esdevindrà en la trajectòria de Jesús cap a la creu. Serà una temptació permanent: la de optar per un messianisme de poder, prestigi i domini, el que li agradaria a Pere, de tal manera que Jesús li diu Satanàs (l'altre indret del text de Marc 8,33 on surt aquest nom). Satanàs és l'antagonista que, prenent formes diferents, serà present en tota l'actuació de Jesús

Què hi fan les feres i els àngels? Si admetem que les feres són la imatge del poder i del domini -polític i religiós- i dels valors i ideologies contraposats als valors del Regne de Déu, llavors podrem establir una doble relació, per una part les feres són servidors de Satanàs i es val d'elles per exercir la temptació i els àngels són els servidors de l'Esperit. Poder i domini contraposats a servei. Marc no especifica, com Mateu i LLuc, el contingut de les temptacions però sí que potser insinua que el messianisme de Jesús es debat entre la possibilitat d'optar pel poder, prestigi i domini o bé pel servei.

El servei, resultat de l'experiència de l'Esperit esdevindrà el distintiu de les comunitats de Jesús. S'anticipa un dels continguts forts del seu fer i predicar. Ho veurem aviat, quan a la "comunitat - casa" d'Andreu i Pere (1,29-34), la sogra d'aquest es posarà a servir.

Diumenge 1er de Quaresma. 22 de Febrer de 2015.